

Onderstaand artikel verscheen in het tijdschrift 'China vandaag' .

Schilderes Lieve Dejonghe reisde voor het eerst naar China als individueel toerist in 1987. Sindsdien bezocht ze het land nog heel vaak, woonde en werkte ze er, stelde er tentoon, en telkens als ze gaat denkt ze dat het 'nu wel de laatste keer is', telkens komt er nog een keer. Zoals nu. Ze won een wedstrijd voor kunstenaars: 12 dagen met tien kunstenaars van over heel Europa naar China. Ze werden in Beijing én de autonome Hui regio Ningxia ontvangen: geen evidente keuzes! Een kort verslag !

Thuiskomen. Fladderende kleuren. Onwezenlijk rondhangen om alle kleuren te plaatsen.

***Rood.** Energie. Rode Chinese vlaggen deinen zacht heen en weer in de hitte. Vierkant rood papier wachtend op de snee van de schaar: les papierknippen. Het Koninginnegevoel van twee meisjes van +50 (ondergetekende en een toffe reisgenote) onder de rode fietslufel van een fietstaxi doorheen de hutongs van Beijing . De rode lintjes in de bomen in het Helan gebergte waar we prachtig gegraveerde rotstekeningen van 3000 tot 10.000jaar oud bezoeken. Goji bessen plukken in the middle of nowhere. Goji bessen geven kleur aan de gerechten van een uniek banket in een wijnproeverij. De vrouw die me in een helse drukte en hitte , tussen drummende , aanschuivende mensen een stuk watermeloen geeft. De daken met visstaartvorm van de boerderijen langs de weg op weg naar de woestijn. Het traditionele neksteuntje dat ik kocht voor mijn kleindochtertje. Het gevoel van energie van 'mijn' China!*

***Geel:** kracht. Melancholie bij de zonsondergang rond 'het vogelnest' in Beijing. Het belang begrijpen van de Chinese karakters tijdens een super interessante les. Traditionele Chinese liederen gezongen door onze vlotbestuurders varend over de Gele Rivier. Zotte kuren in Shapotou. De vuurspuwer in de filmstudio van Zhenbeibu. De zegen die ik krijg van een monnik in de Gaomiao Tempel. Het dansje van kindertjes met bolle wangetjes en draaiende polletjes in het kleuterschooltje in Heshun. De verhalen van de andere participanten over hun landen (Bulgarije, Hongarije, Portugal, UK, Nederland, België, Zweden...) waardoor deze reis een soort wereldreis werd.*

***Groen:** harmonie. Respect voor het geven van een nieuw leven aan duizenden mensen in Heshun New Village, één van de vele moeilijke gebieden die China aanpakt. De weerspiegeling van een paviljoen vol musicerende mensen in de groene vijver. De kleur van de watermeloenen losjes verspreid over de droge aarde. De lach van de Hui vrouwen die met ons op foto willen.*

***Blauw:** mildheid. Het dikke tapijt in de Najiahu moskee. Een blauwe tint in de grote, adembenemende inkschilderij van kunstenaar Han Meilin. Het blauwe sjaaltje van een fijne vrouw, de blauwe krulletjes in het haar van een fijne man: beiden reisgezellen. De glimlach van onze gids Mevrouw Zhang , de vele andere begeleiders, de vele toevallige chinezen die we ontmoeten en onze chauffeur die zich rustig maar trefzeker een weg baant doorheen quasi stilstand verkeer.*

Violet: verbeeldingskracht. De kracht en flexibiliteit van Chinezen om steeds opnieuw oplossingen te zoeken voor een situatie of een probleem. De zwevende bloemen doorheen het prachtig decor van het kungfu spektakel. Mijn dromen zweven tussen de Helan Mountains.

Bruin: hospitaliteit. De gordijnen van mijn luxueuze kamer op de dertiende verdieping. Peking eend, geroosterde geit, gegrilde schorpioenen, kortom: talrijke heerlijke banketten: Zo verwend, zo genoten! Xiexie nimen!

Zwartwit: yinyang: europachina !

Appendix:

Kan je je voorstellen dat ik deze reis bijna gemist had eenvoudigweg omdat mijn rechter wijsvinger die de 'delete' knop aantikt héél naarstig is als ik door mijn ontvangen emails scrol?

Màànden geleden had ik ergens gelezen dat de Chinese missie bij de Europese Unie een wedstrijd uitschreef voor kunstenaars die doorheen een kunstwerk de vriendschap tussen de twee continenten, Europa en China, uitdrukken. Dit naar aanleiding van 40 jaar diplomatieke betrekkingen. Als ik niet zou deelnemen met mijn werk dat vaak een perfect huwelijk is tussen oost en west, dan niemand, dacht ik! Ik stuurde afbeeldingen van een tweeluik op.

Toen ik veel later een email (om eerlijk te zijn: diverse emails) kreeg van een afzender '...unlimited.....' én met als titel 'you are the winner' was het snel gebeurd: deleten: ik was al zo vaak een winnaar! Groot was mijn frustratie toen ik later ontdekte dat ik de grote afwezige was tijdens de prijsuitreiking door vice minister Liu Yandong en minister Reynders in Brussel : zij overhandigden deze unieke prijs aan twaalf winnaars van over heel Europa, die nota bene van heinde en ver gekomen waren om die prijs in ontvangst te nemen terwijl ik op een luttele 50 km daarvandaan of aan het schilderen of aan het luiwammesen was! Intussen leerden we van elkaar: ik moet minder snel deleten, jonge mensen moeten eens naar de telefoon grijpen als er iets fout lijkt te lopen: we kunnen erom lachen want eigenlijk is dit ook de bedoeling van deze hele reis: leren van elkaar! BERGEN KUNNEN NIET SAMENKOMEN, MENSEN WEL: zo luidt het mooie Chinese gezegde. En wat mij betreft: Groot is mijn dankbaarheid dat ik alsnog mijn prijs kreeg! Een dubbele XIEXIENIMEN! Wie weet zal deze reis doorheen mijn volgend oeuvre fladderen... Wie weet...

Lieve Dejonghe

www.lievedejonghe.be